

Sygn. akt II Ka 675/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogdan Górski
Sędziowie:	SSO Krystyna Świącicka (spr.) SSO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 r.

sprawy **H. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 262 §2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 6 listopada 2014 r. sygn. akt II K 25/14

I. w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że podstawę skazania H. K. za czyn I uzupełnia o przepis art. 60§1 i 6 pkt 4 kk, zaś z podstawy skazania go za czyn II eliminuje przepis art. 60§1 i 6 pkt 4 kk;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Ł. Ż. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. ustala, iż wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 675/14

UZASADNIENIE

H. K. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 30 października 2013 r. do 3 listopada 2013 r. wspólnie i w porozumieniu z trzema ustalonymi nieletnimi ograbił grób, w którym spoczywają szczątki M. W. oraz inne bliżej nie ustalone groby, w których spoczywają szczątki ludzkie, znajdujące się na cmentarzu parafialnym w S. przy ul. (...), w woj. (...) w ten sposób, że dokonał zaboru

w celu przywłaszczenia co najmniej 7 zniczy elektrycznych oraz co najmniej 3 zniczy woskowych czym spowodował straty w wysokości przekraczającej 36 zł na szkodę J. W. oraz innych nie ustalonych osób,

tj. o czyn z art. 262 §2 kk

II. w okresie od 30 października 2013 r. do 3 listopada 2013 r. znieważył miejsce spoczynku zmarłego, w ten sposób, że wykrzykiwał słowa powszechnie uznane za wulgarne oraz wykonywał gest środkowego palca ręki w kierunku grobu, w którym spoczywają szczątki J. P. znajdującego się na cmentarzu parafialnym w S. przy ul. (...), w woj. (...),

tj. o czyn z art. 262 §1 kk

III. w okresie od 30 października 2013 r. do 3 listopada 2013 r. w S., pow. (...), w woj. (...), przyjął od ustalonych trzech małoletnich co najmniej 6 zniczy elektrycznych i co najmniej 3 znicze woskowe, które to znicze pochodziły z przestępstwa ograbienia grobów zaistniałego w tym samym okresie, które znajdowały się na cmentarzu parafialnym w S.,

tj. o czyn z art. 291 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 6 listopada 2014 r. oskarżonego H. K. uznał za winnego popełnienia czynu z pkt I aktu oskarżenia ustalając, że do ograbienia grobów doszło w nocy z 1 na 2 listopada 2013 r. oraz, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem i kwalifikuje go z art. 262 §2 kk w zw. z art. 31 §2 kk i za ten czyn na mocy art. 262 §2 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; oskarżonego H. K. uznał za winnego tego, że w nocy z 1 na 2 listopada 2013 r. znieważył miejsce spoczynku zmarłego w ten sposób, że wykrzykiwał słowa powszechnie uznane za wulgarne oraz wykonywał gest środkowego palca ręki w kierunku grobu, w którym spoczywają szczątki J. B. znajdującego się na cmentarzu parafialnym w S. przy ul. (...) w woj. (...) a oskarżony w chwili popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem i kwalifikuje go z art. 262 §1 kk w zw. z art. 31 §2 kk i za ten czyn na mocy art. 262 §1 kk w zw. z art. 31 §2 kk stosując dyspozycję art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; oskarżonego H. K. uznał za winnego popełnienia czynu z pkt III aktu oskarżenia ustalając, że do przyjęcia zniczy doszło w nocy z 1 na 2 listopada 2013 r. oraz, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem i zakwalifikował go z art. 291 §1 kk w zw. z art. 31 §2 kk i za ten czyn na mocy art. 291 §1 kk w zw. z art. 31 §2 kk stosując dyspozycję art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; na mocy art. 86 §1 i 3 kk połączył wymierzone kary ograniczenia wolności i wymierzył karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; zwolnił oskarżonego od uiszczania kosztów procesu, przyznał adw. M. Ż. kwotę 741,24 zł w tym VAT tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowaną z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, zarzucając na podstawie art. 427 §2 kpk, art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisu postępowania karnego, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 413 §1 pkt 6 kpk poprzez brak powołania przepisu art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk przy skazaniu za czyn z art. 262 §2 kk opisany w pkt I i orzeczeniu kary ograniczenia wolności oraz poprzez zbędne powołanie przepisu art. 60 §1 i 6 pkt 4 44 przy skazaniu za ten czyn z art. 262 §1 kk opisany w pkt II w sytuacji, gdy przepis ten przewiduje alternatywne kary i możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności. Podnosząc powyższy zarzut skarżący na podstawie art. 427 §1 kpk i art. 437 §1 i 2 kpk wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia za czynu opisane w pkt I i II i powołanie przepisu art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk przy skazaniu za czyn z art. 262 §2 kk opisany w pkt I oraz wyeliminowanie powołania przepisu art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk przy skazaniu za czyn z art. 262 §1 kk opisany w pkt II.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Podniesiony w apelacji prokuratora zarzut uznany został za oczywiście zasadny, co spowodować musiało uwzględnienie zawartego w niej wniosku.

Sąd Rejonowy przyznał w uzasadnieniu wyroku, iż omyłkowo zastosował przepis o nadzwyczajnym złagodzeniu kary przy skazaniu za czyn z art. 262 §1 kk, w sytuacji gdy powinien go powołać przy skazaniu za czyn z art. 262 §2 kk.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy zmienił wyrok w ten sposób, że podstawę skazania H. K. za czyn I uzupełnił o przepis art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk, zaś z podstawy skazania go za czyn II wyeliminował przepis art. 60 §1 i 6 pkt 4 kk.

Z wyżej przytoczonych względów orzeczono jak w wyroku, o wydatkach za postępowanie odwoławcze rozstrzygając w oparciu o art. 633 kpk.